

χημικών δεσμών. Πιθανώς δημιουργούνται διθεϊικοί δεσμοί διά της αρθρώσεως ελευθέρων υδροθειικών ομάδων. Ο Hiyuka προλέγει ότι συντόμως θα διευκρινισθή τοῦτο. Υποστηρίζει ότι πρέπει να υπάρχει συσχέτισις μεταξύ τῶν ἀναλύσεων τῶν ἀλεύρων, τῆς συμπεριφορᾶς τῆς ἀρτομάζης καὶ τῶν ιδιοτήτων τοῦ ἄρτου. Ἡ χημεία τῆς ὄλης πορείας τῶν φαινομένων θὰ διευκρινισθῆ ὁλοκληρῶς καὶ τελικῶς θὰ ἐπιτευχθῆ ἡ πλήρης προγνωστικὴ τῶν ἀρτοποιητικῶν ιδιοτήτων. Τότε ἡ ἀρτοποιήσις θὰ γίνῃ ἐπισητή.

Εἰδικὴ ὁρεπτικότητα ἄρτος ἐν σχέσει πρὸς τὰς δερμίδας καὶ τὰς περιεχομένας πρωτεΐνας

(Chemical and Engineering News, October 3, 1953, σ. 4153).

Ἡ συνεχῶς ἀξιοκρομένη προσπάθεια διὰ τὴν πρόσληψιν ἡλαττωμένης ποσότητος θερμίδων πρὸς ἔλεγχον τοῦ βάρους τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, προβάλλει τὴν σημασίαν τῆς ποιότητος τῶν πρωτεϊνῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ποσότητα αὐτῶν. Ἡ ποιότητις τῶν πρωτεϊνῶν εἶναι ἡ ἐνδειξις περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῶν ὅπως προαγάγουν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος. Ἀντιθέτως ἡ ποσότητις τῆς πρωτεΐνης εἶναι ἀπλῶς ἡ εἰς ἄζωτον περιεχτικότητις πολλαπλασιασθῆσά ἐπὶ τινα συντελεστήν, ἀνεξαρτήτως τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς τῶν σχετιζομένων μετὰ τὴν προαγωγήν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ σώματος. Ἐὰν δὲν δοθῆ ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὴν ἐλλοπήν τῶν τροφῶν μία διαίτα παρέχουσα ἡλαττωμένην λήψιν θερμίδων δυνατόν νὰ ἐχῇ ἐπίσης ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἡλαττωμένην λήψιν πρωτεϊνῶν.

Ὁ Fred C. Ward τῶν Ἑθνικῶν Ἐργαστηρίων Γαλακτοκομικῆς Ἐρευνῆς ὑποστηρίζει ὅτι ἂν καὶ ὁ λευκὸς ἄρτος δὲν θεωρητῆται συνήθως ὡς πρωτεϊνικὴ τροφή, ἐν τούτοις καταναλισκόμενος εἰς τὴν ἐνδεδιευκρινισμένην ποσότητα εἶναι δυνατόν νὰ μᾶς παράσῃ περίπου τὸ ἐν ἔμπετον τῶν πρωτεϊνῶν τῶν θεωρουμένων ἀναγκαίων ἡμερησίως. Τὸ Τμήμα Γεωργικῆς Χημείας καὶ Χημείας Τροφίμων λέγει ἀπ' ἐτέρου ὅτι ἀπὸ τὴν πρωτεΐνην τοῦ λευκοῦ ἄρτου λείπουν δυστυχῶς ὄρισμα ἀπαραίτητα ἀμινοξέα. Ἐπομένως ὁ λευκὸς ἄρτος, εἴαν δὲν συμπληρωθῆ εἰς συστατικά, θὰ περιέχῃ πρωτεΐνην, ἡ ὅποια ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ κρέατος, τοῦ γάλακτος καὶ τῶν ὠν θὰ εἶναι κατωτέρα ὁρεπτικῆς ἀξίας.

Δεδομένου ὅτι τὸ γάλα περιέχει ἀφθονίαν, ἐκ τῶν ἀμινοξέων τῶν ἀναγκαϊοῦντων διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς πρωτεΐνης τοῦ αἵτου, ἡ προσθήκη στερεῶν συστατικῶν, ἐκ τοῦ κοινωπιμένου καὶ ἀποδοτυρωθέντος γάλακτος, εἰς τὸν λευκὸν ἄρτον πρὸς βελτίωσιν τῶν ὁρεπτικῶν του ιδιοτήτων, ἀποτελεῖ συνήθη τακτικὴν. Τὸ πρόγραμμα Ὁμοσπονδιακοῦ Σχολικοῦ Γεύματος ὑποστηρίζει τὴν τοιαύτην βελτίωσιν διὰ τῆς ἀπαιτήσεως ὅπως ὁ ἄρτος τοῦ σχολικοῦ γεύματος περιέχῃ 12% κόνιν γάλακτος ἀποδοτυρωθέντος.

Καθ' ὅτι λέγει ὁ Ward μερικὸι ἀρτοποιοὶ ἔχουν ἀναφέρει ἐν τούτοις ὅτι συναντοῦν δυσκολίας εἰς τὸν χειρισμὸν ἀρτομάζης περιεχοῦσης μεγάλῃν ἀναλογίαν ἀποδοτυρωθέντος κοινωπιμένου γάλακτος. Ἀντιθέτως μία συμπυκνωμένη πρωτεΐνη γάλακτος, ὡς ἡ καζεΐνη, χρησιμοποιομένη ἐν ἀναμίξει μετὰ ἀποδοτυρωθείσης κόνεως γάλακτος, δὲν παρουσιάζει δυσχερείας κατὰ τὴν ἀρτοποιήσιν, ἐνθ' ἀποβαίνει ἐξαιρετικὸν συμπλήρωμα πρωτεΐνης διὰ τὸν ἄρτον.

Πειράματα ὑπὸ χημικῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Γαλακτοκομείου ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ πρωτεΐνη τοῦ λευκοῦ ἄρτου τοῦ περιέχοντος 3,3% καζεΐνην καὶ 3% κόνεως ἀποδοτυρωμένου γάλακτος εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητά ἀνωτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ ἄρτου τοῦ παρασκευασθέντος μετὰ προσμίξεως 12% κόνεως ἀποκλειστικῶς γάλακτος. Αὕτη ἡ ὑπεροχὴ εἶναι καταφανής ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα τῆς ἐνισχύσεως καὶ τὴν τελειοποίησιν τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς τροφῆς ὡς καὶ εἰς τὸ ἀπολαυδανόμενον βάρος τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου ἀνά γραμμάριον καταναλισκόμενης πρωτεΐνης.

I. Γ. ΜΕΝΤΖΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΧΗΜΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Τὰ κάτωθι περιοδικὰ λαμβάνονται τακτικῶς ὑπὸ τῆς ΕΕΧ καὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς.

Ι. Ἑλληνικά

1. *Τεχνικά Χρονικά*. Ἐπιστημονικὴ ἔκδοσις. Διμη-

νιαίον ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

2. *Τεχνικά Χρονικά*. Γενικὴ ἔκδοσις. Δεκαπενθήμερον Ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

3. *Χημικὴ Ἐρευνα*. Διμηνιαία ἔκδοσις τοῦ Κέντρου Βιβλιογραφικῆς Παρακολουθήσεως.

4. *Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις*. Μηνιαῖον ἀνεξάρτητον ὄργανον Ἐρεύνης τῶν Οἰκονομικῶν, Βιομηχανικῶν καὶ Τεχνικῶν Προβλημάτων τῆς Χώρας.

5. *Ἀγροτικὸς Ταχυδρόμος*. Μηνιαία ἔκδοσις τοῦ Ἰνστιτούτου Χημείας καὶ Γεωργίας «Ν. Κανελλόπουλος».

6. *Ἡ Ἑλλάς*. Μηνιαία Ἐπιθεώρησις Προαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλαιοπαραγωγῆς. Ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς «Ἐλαιουργικῆς».

7. *Ἡ Παραγωγικότης*. Μηνιαία ἔκδοσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος.

Ἐπίσης λαμβάνονται τὰ κατὰ καιροῦ ἐκδιδόμενα ἔντυπα τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ τοῦ Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

II. Ξενόγλωσσα

1. *Chemical Abstracts*. Δεκαπενθήμερος ἔκδοσις τῆς Ἀμερικανικῆς Χημικῆς Ἐταιρείας (Ἀγγλιστί).

2. *Technical Digest*. Μηνιαία ἔκδοσις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος. (Ἀγγλιστί).

3. *Bulletin de la Société Chimique*. Μηνιαία ἔκδοσις τῆς Χημικῆς Ἐταιρείας τῆς Γιουγκοσλαβίας. (Εἰς Γιουγκοσλαβικὴν γλῶσσαν, περιέχουσα περιλήψεις γερμανιστί, ἀγγλιστί καὶ γαλλιστί).

4. *Chemische Industrie*. Μηνιαῖον περιοδικὸν Βιομηχανικῆς Χημείας. (Γερμανιστί).

5. *Chemische Rundschau*. Δεκαπενθήμερον περιοδικὸν τεχνικῶν ἐφαρμογῶν, ἐρεύνης, ἐμπορίου, εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν, χημικῶν καὶ φαρμακευτικῶν προϊόντων.

6. *Der Chemie Markt*. Μηνιαῖον παράρτημα τοῦ *Chemische Industrie* (Γερμανιστί).

7. *The Laboratory*. Ἐκδοσις τῆς Fischer Scientific Company (Ἀγγλιστί).

8. *Recherches*. Ἐκδοσις τῶν ἐργοστασίων Roure - Bertrand fils et Justin Dupont (Γαλλιστί).

9. *Les Cahiers CIBA*. Διμηνιαῖον. Ἐκδοσις τῆς Ἐταιρείας CIBA (Γαλλιστί).

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Δελτίον τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωλογίας καὶ Ἐρευνῶν Ὑπεδάφους. Ἄριθ. 2, Ὀκτώβριος 1955. Σχῆμα 16ον, σελ. 40. Ἀθήνα.

Τὸ Ἰνστιτούτον Γεωλογίας καὶ Ἐρευνῶν Ὑπεδάφους (Ι.Γ. Ε.Υ.) συνεχίζει τὴν ἔκδοσιν τοῦ Δελτίου εἰς τὸ ὅπιον περιγράφονται αἱ ἐργασίαι τοῦτο καὶ ἀναφέρονται συντομώτατα τὰ ἀποτελέσματα τῶν γενομένων ἐρευνῶν εἰς τὰ διάφορα σημεῖα τῆς Χώρας. Ἀπὸ τὰ μέχρι σήμερον ἐκδοθέντα δύο Δελτία εἶναι δυνατόν νὰ σχηματισθῇ κανεὶς μίαν εἰκόνα τῆς καταπληκτικῆς ἐργασίας πού ἔχει γίνῃ καὶ συνεχίζεται εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς δραστηριότητός του.

Γεωλογικοὶ χάρται, ὕδρολογικοὶ χάρται, κοιτασματοικαὶ ἀποτυπώσεις καὶ γεωφυσικαὶ χارτογραφίσεις ἀποτελοῦν βασικάς ἐργασίας, τῶν ὅπιων τόσοσιν εἶχεν ἀνάγκη ἡ Ἑλλάς διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ πλοῦτου τοῦ ὑπεδάφους τῆς. Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν τελευταίων σημειῶν καὶ ὑποδείξεις διὰ τὴν μετέπειτα συντοκισμῶν οἰσιμοπληκτικῶν περιοχῶν ἀνησχόλησαν ἐκάστοτε τὸ Ἰνστιτούτον. Ἐκεῖ ὅμως ὅπου ἡ συμβολὴ τοῦ Ἰνστιτούτου εἶναι σημαντικωτάτη εἶναι αἱ ἔρευνα τῶν διαφορῶν μεταλλοφόρων περιοχῶν. Εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς λιγνιτοφόρους περιοχὰς ἐγένοντο ἔρευναι, συνετάχθησαν γεωλογικοὶ χάρται καὶ συνελέγησαν τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα διὰ νὰ χρησιμεύσουν πρὸς προσδιορισμὸν τῶν ἀποθεμάτων, τῆς σημασίας καὶ τῆς περαιτέρω διερευνήσεως.

Ἰδιαίτερος ἀξίζει νὰ ἐξεραθῆ ἡ μελέτη τῶν πιθανῶν πετρελαιοφόρων περιοχῶν, θέμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγένετο καὶ ἀνακωινώσις ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ἀρῶν εἰς τὸ 4ον Διεθνὲς Συνέδριον Πετρελαίου τῆς Ρώμης, ὑπόθεσις διὰ τὴν ὅποια ἔχουν δεῖξει ἐνδιαφέρον αἱ μεγάλαι Ἐταιρεῖαι Πετρελαίων.

Είς τὸ Δελτίον ἀναφέρονται παρατῆρος μελέται ἐπὶ τῶν περιοχῶν ἐμφανίσεων θωξίτου, χρωμίου, νικελίου, μολύβδου, ψευδαργύρου, σιδηρομεταλλευμάτων, σμύριδος, χαλκοῦ, λευκολίθου, γύψου, αμιάντου, θείου, βαρυτίνης κλπ. Ἀπὸ τὰς ἀναφερομένας ἐρευνας ἐλπίει κανεῖς, ὅτι αἱ ἐργασίαι ἔχουν ἐπικταθῆ εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ σημεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι πλεῖστοι Ὄργανισμοὶ καὶ ἰδιῶται καταφεύγουν εἰς τὰ φῶτα τοῦ Ἰνστιτούτου, δασκίς τοὺς γεννῶνται προβλήματα ἔχοντα σχέσιν μὲ τὴν Γεωλογίαν, τὴν Ὑδρογεωλογίαν, τὴν Γεωφυσικὴν καὶ ἐν γένει μὲ τὴν ἔρευναν τοῦ ὑπεδάφους.

Τὸ Δελτίον τοῦ Ι.Γ.Ε.Υ. ἀποτελεῖ πολυτίμη συμπλήρωμα τῶν σημερινῶν μας γνώσεων ἐπὶ τῆς Γεωλογίας καὶ τοῦ Μεταλλευτικῶ Πλοῦτου τῆς χώρας μας καὶ θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἂν τὸ παράδειγμα τῆς δραστηριότητός του τὸ ἐμμοῦντο καὶ ἄλλοι παρεμφερεῖς Κρατικοὶ Ὄργανισμοί.

ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γ. Κοντοπούλου, Δρος, Ἐπιμελήτοῦ Ἐργαστηρίου Ἀστρονομίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. *Ὁ Χρόνος εἰς τὴν Φυσικὴν*. Τεχνικὰ Χρονικά (Ἐπιστ. Ἐκδόσεις) τεύχος 375—6, σ. 259—266, Σεπτέμβριος—Ὀκτώβριος 1955.

Δ. Α. Μπουρούτη, Χημικῶ-Μηχανικῶ. *Συμπύκνωσις Θεϊκοῦ ὀξέος*. Τεχν. Χρονικά (Ἐπιστ. Ἐκδόσεις) τεύχος 375—6, σ. 274—280, Σεπτέμβριος—Ὀκτώβριος 1955.

Δρος Γεωργ. Κελαϊδίτη. Ὑφηγητοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου. *Ἡ δυνατότης παραγωγῆς κρυσταλλικῆς σακχαρώσεως ἐξ ἑλλ. σακχαροῦχων ἑλῶν πλὴν τῶν σακχαροτετέλων*. Τεχνικὰ Χρονικά (Γενικὴ Ἐκδόσις) τεύχος 92—93, σ. 16—20. 15 Ὀκτωβρίου—1 Νοεμβρίου 1955.

Ἐκ τῆς «Τεχνικῆς Ἐκλογῆς» (Technical Digest) τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος, ἀναφερόμεν τίτλους ἐνδιαφεροσῶν νεωτέρων ἐργασιῶν.

Τόμος Ι, ἀριθ. 6 (Ὀκτώβριος 1955)

- Νέον θερμομικροσκόπιον.
- Συσκευὴ διὰ τὴν ὁμογενοποίησιν στερεῶν ὀλῶν.
- Τεχνητὸν ζέρμα.
- Ἴθμοι διηθήσεως τοῦ ἀέρος ἐκ χάρτου, ἱκανοὶ πρὸς συγκράτησιν λίαν λεπτοῦ κοινοριτοῦ.
- Δυνατότητες χρησιμοποίησεως τῶν πριονιδίων τοῦ ξύλου.
- Μεταλλουργικαὶ τινες χρήσεις τῶν ραδιοϊσοτόπων.
- Αὐτόματος καθαρισμὸς μικρῶν τμημάτων μηχανῶν.

Πρὸς μελέτην αὐτῶν δέον οἱ ἐνδιαφερόμενοι ν' ἀποσυνθῶσιν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ε.Ε.Χ. ἢ τοῦ Ἑλληνικῶν Κέντρον Παρχωγικότητος (Ἐλ. Βενιζέλου 10).

ΚΥΡΙΑΚΟΣ Α. ΣΥΓΓΡΟΣ 1869 - 1955

Ἐνας ἀκόμη ἐκ τῶν παλαιμάχων τοῦ κλάδου μας, οἱ ὅποιοι εἰργάσθησαν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος, ὑπὸ τὰς δυσκόλους συνθήκας τῶν πρώτων χρόνων τοῦ αἵωνος μας, ὁ Κυριακὸς Συγγρός, δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ζωὴν. Ἀπεβίωσε πλήρης ἡμερῶν τὴν 23ην Ὀκτωβρίου. Ἡ εὐγένεια καὶ ἡ ἀγαθότης τοῦ χαρακτῆρος, ἡ εὐρυτάτη καὶ πολυσιχιδῆς μόρφωσις, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ πρόθυμος πάντοτε ἀνάμιξις του διὰ τὰ κοινὰ, παρακινουμένη ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ βοηθήσῃ τοὺς συναδέλφους του ὡς ἄτομα καὶ ὡς σύνολον, τὸν εἶχον καταστήσει ἀγαπητότατον εἰς ὅλους. Δι' αὐτό, παρ' ὅτι ἀπὸ ἐῶν εἶχεν ἀποσυρθῆ τῆς ἐνεργοῦ δράσεως, ἡ ἀνάμνησίς του διητρεῖτο ζωηροτάτη καὶ ὁ θάνατός του ἐλύπησε βαθύτατα ὁλόκληρον τὸν κλάδον.

Ὁ Κυριακὸς Συγγρός, γόνος τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν Συγγρῶν, ἐγεννήθη τὸ 1869 εἰς τὴν Κων-

σταντινούπολιν καὶ μετὰ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐσπούδασε χημεῖαν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τῆς Ζυριχῆς κατὰ τὰ ἔτη 1888—1891. Τὸν Αὐγουστον τοῦ 1891 ἔλαβε τὸ δίπλωμα τοῦ χημικοῦ-μηχανικοῦ καὶ βραδύτερον τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα τοῦ Ἰανεπιστημίου τῆς Ζυριχῆς. Παρὰ τὰς ἐξαιρετικὰς σπουδὰς του, εἰς τὸ διαπρεπέστερον πολυτεχνεῖον τῆς Εὐρώπης, ὅπως ἐθεωρεῖτο τὸ ἐν Ζυριχῇ, δὲν ἤβηλες ἐκ λιγῶν οἰκογενειακῶν, νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα καὶ νὰ τραπῇ, ὡς οἱ ἄλλοι συνάδελφοί του ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ, εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἀλλὰ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γενέτειραν. Ἰδρύσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰδιωτικὸν χημικὸν Ἐργαστήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Χημικὸν Ἐργαστήριον Συγγροῦ» ἐγκύψας μετὰ ζήλου εἰς τὴν ἀναλυτικὴν χημεῖαν. Εἰς τὴν εἰδικότητα αὐτὴν εἰργάσθη ἐπὶ μιαν ὁλόκληρον 30ετίαν (1892—1922) καὶ ἀπέσπασε ἀμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην, ἐπιβληθεὶς διὰ τῆς βαθείας μορφώσεώς του καὶ τῆς εὐσυνειδήτου ἐργασίας του. Εἰς τὴν ἀνοργάνωτον τότε Τουρκίαν τὸ Χημεῖον Συγγροῦ, ἂν καὶ ἰδιωτικόν, ἀπέκτησε θέσιν κρατικοῦ καὶ ἀπεφαίμενον ἐπὶ ὅλων τῶν συναφῶν κρατικῶ ἐνδιαφερόντων ὑποθέσεων σχετιζομένων μὲ τὴν χημεῖαν. Ἐνδεικτικὸν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης τῆς ὁποίας ἔχαιρεν ὁ Συγγρός ἦτο ἡ εἰς αὐτὸν ἀπονομή, διὰ τὰς προσφερθείσας ὑπηρεσίας, τοῦ τίτλου χημικοῦ τοῦ Σουλτανῶν.

Μετὰ τὸ 1922 αἰ συνῆκαὶ διὰ ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, δὲν ἦσαν εὐνοϊκαὶ καὶ κατόπιν τούτου ἠναγκάσθη νὰ ἐγκατασταθῇ ἀπὸ τοῦ ἔτους αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις. Τότε προσελήφθη ὡς χημικὸς τῆς Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασιμάτων, χάρις εἰς τὴν προσωπικὴν φιλίαν τὴν ὁποίαν εἶχε μὲ τὸν Νικόλαον Κανελλόπουλον, παλαῖον συμμαθητὴν του εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τῆς Ζυριχῆς, ἀναλαβὼν βραδύτερον τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐργοστασίου τῆς Δραπετσώνας. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν παρέμεινε μέχρι τοῦ 1929.

Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν, ἡ ὁποία συμπίπτει μὲ τὴν ἐποχὴν τῶν πρώτων προσπαθειῶν διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς τάξεως καὶ τὴν ἐδραῖωσιν τοῦ σχεδὸν ἀγνώστου ἕως τότε ἐπαγγέλματος τοῦ χημικοῦ, ὁ Κ. Συγγρός, ἠγούμενος τοῦ μεγαλύτερου τότε βιομηχανικοῦ συγκροτήματος τῆς Χώρας, καὶ ἐπομένως βαθῆς γνώσεως τῶν ζητημάτων τῆς χημικῆς βιομηχανίας, ἀναμειγνύεται ἐνεργῶς εἰς τὰς τῆς Ἰδρύσεως τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν. Κατὰ τὰς ἀρχαιρείας τῆς 15.2.1925, αἱ ὁποῖαι ἀνέδειξαν τὸ πρῶτον Τακτικὸν Δ. Σ. τῆς ἀρτιστοστάτου Ἐνώσεως ὑπὸ τὸν Νικόλ. Ζάρπαν, ὁ Κυρ. Συγγρός ἐκλέγεται καὶ καταλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ ἀντιπροέδρου. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἐπανεκλέγεται καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ἡ συμβολὴ του περὶ τὰ κοινὰ, κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνου τῶν ἐντόμων ἐπαγγελματικῶν ἐπιδιώξεων, μὲ τὴν ἀνωτερότητα τῆς σκέψεως ἣτις τὸν διέκρινε καὶ τὴν πραότητα καὶ εὐγένειαν τοῦ χαρακτῆρος, ὑπῆρξε λίαν σημαντικὴ διὰ τὴν συνδικαλιστικὴν μας ὁργάνωσιν.

Κατὰ τὸ 1930 προσελήφθη εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν διώξεως λαθρεμπορίου, τὴν προσκεκολλημένην εἰς τὸ Γ. Χ.Κ. καὶ ἀπασχολήθη κυρίως εἰς ἀναλυτικὴν ἐργασίαν.

Μὲ τὴν βαθεῖαν του μόρφωσιν καὶ τὴν μεγάλην ἀναλυτικὴν του πείραν προσέφερε πολλὰς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἀγαπηθεὶς ἰδιαίτερος ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του τοῦ Γ.Χ.Κ. Τὸ 1935 ἀπεχώρησε τῆς θέσεως αὐτῆς καὶ ἔκτοτε, μέχρι τὸ 1945, διε ἐξῆλθεν τοῦ ἐπαγγελματοῦ καὶ ἔλαβε τὴν σύνταξιν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν, εἰργάσθη ὡς ἐλεύθερος ἐπαγγελματίας.

Κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίοδον τῆς ἐπαγγελματικῆς του δράσεως ὑπῆρτησεν ἐπὶ διετιῶν (1937—39) ὡς ἔκτακτος ὑπάλληλος τῆς Δ/σεως Μελετῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ. Ἐπίσης δὲ κατὰ τὰ ἔτη 1937—1944 ὡς ἀναλυτικὸς χημικὸς εἰς ἰδιόκτητον ἀναλυτικὸν Ἐργαστήριον ἐν Ἀθήναις. Ἀπὸ τοῦ 1944 εἶχε πλεόν ἀποσυρθῆ πάσης ἐνεργοῦ ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως.